

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav Pragæ, 1664

§. 3. Arnestus Libri Marialis Author affirmatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

C.XXI. SITNE ARN. AVTHOR MARIALIS. 405 habebat. Erant denique tum Gallica in Aulis facula, Gallici mores placebant, vocibus Gallicis omnia resonabant. Quòd verò de Parisina Domina Nostra Ecclesia scripsit, quam omnibus alijs per Galliam præsert, exempli instar, nihisque ampliùs habet: non secus ac si quis (etiam qui Italiam non vidit) diceret: multas præstantes in Italia Ecclesias reperiri, sed unam Vaticanam omnibus eminere; ita à Der Matre omnes silias hominum pulchritudine superari. Deinde si tam levi conjecturà duceris, eà- c.10. Mariati, dem operà Anglum authorem essicies, qui Londinum commen. C.100. C.1100. dârit, &c Anglos Richardum de S. Vistore & Hugonem maximis

semper laudibus prosequatur.

Ach id, quod Der silium claustralem, útque loquitur, Cellitam facit, facilè respondetur, tum argumenti similitudine, tum, amcenissimi ingenij mobilitate perductum, ut id probaret: cum enim toties Ecclesiam canentem audiret: Claustrum MARIA Virginis subisse Deum; & Matris clausula contineri: quid propius ingenioso Antistiti occurrere potuit, quam Jesym inclaustrum venientem, parvum, ut vocat, Novitium suisse? Quamquam, cum Arnestus Ordinum Sacrorum peritissimus haberetur, cum Jura calluerit, cum tot Coenobia condiderit, atq; etiam Religiosam vitam amplecti sepius cogitarit, quis eum tam ignarum suisse existimet, ut neque quid Claustrum, quid Prosessio, neque quid Capitulum sit, intelligeret?

§ 3. Arnestus Libri Marialis Au-

Actenus, que adversus Arnestum obijci possunt; in quasiententia diu me quoque fuisse, aut dubitasse, dissimulare
non possum. At ubi librum semel atque iterum diligenter evolvi, socijs etiam ad laborem assumtis, si vel minimum lucis radium videre possemus, unde agnosceremus authorem; auditis denique tot Lectoribus, méque ipso in consilium adhibito, mutavisententiam, cœpique credere Arnesti ingenio sinè dubio Mariale
Ece 2 debe-

DE VITA VEN. ARNESTI LIB. IV.

I. nlt. Innij. Tonner Notis in C. 3. Veftigij Bohemia, Colleg. Prag. in Dedic. Ma-III. Cas. Aug. menser.

II.

IV.

Nam 1. fi numerare Senatum, ut veteri verbo dicam, deberi. crug. in Tul- placet, pars hec major videtur, & authoritate præstantior. Quan-Regni Bohem, ta in R. P. Georgio Fero antiquitatis omnis scientia! quanta, & quam cauta R. P. Georgy Crugery in historijs diligentia! quanta R. P. Ioannis Tonner rapiditas! hi omnes Arnesto librum adscripserunt. Jam verd universum Pragense S. I. Collegium, tum Regius Bibliothecarius, tum ipfe Cafar, hanc partem fequuntur, & fequerialis ad Ferd. bantur: ad quem alium, ait Collegium S. J. Pragense, Ernestus noster in terras, Bohemiamg, suam, in prole redivious, properares avidius, quam ad Ferdinandum Ernestum? & post: Ernesti liber, uon pietatis minus, quam recondite sapientie famà clarissimi Pragensis Antistitis, perenne illius in Virginem amoris monimentum, Te. Qui primi aquam effodiunt, aut thesaurum inveniunt, venas & originem inspexisse, quippe propinqui, optime videntur. At Inventores hujus thesauri, primíque & fælicissimi repertores, omnes uno ore, unaque sententia Arnesto tribuerunt: folétque primis illis, veritas nominum cum rebus inventis, nescio quomodo potentius infinuari.

Illud quoque non de nihilo videtur: quôd in ejus manu-III. scripti Codicis initio Arnesti insignia spectarentur, & Vita descripta legeretur, idque bono exemplo ætate Majorum, nostraq fieri solet, ut quis demum ille Scriptor fuerit, Lectores ante. omnia doceantur. Neque certe tam ambitiosus Arnestus fuit, ut Libris, quos in usu ipse habebat, sua Insignia tanto artificio juberet appingi; adde inauratos umbilicos, sericea fila, pretiosum ex holoserico involucrum, ac cætera, quæ sinè dubio post mortem primum, una cum vita Elogio in audoris Arnesti honorem Canonici Regulares autographo addiderunt, æternæ memoriæ

elegantia confulentes.

Addunt etiam & affirmant ij, qui Glacense Archivum, & in eo quædam manu Arnesti proprià scripta viderunt, simulque correctionis in Mariali libro characterem spectarunt (quo etiam in numero ipse sum) affirmant, inquam, utroque collato charactere, manum se VEN. Arnesti agnoscere, nihilque ea re certius

C.XXI. SITNE ARN. AVTHOR MARIALIS. 407 este. Nimirum amanuensem correxerat Arnestus, delebat, subtrahebat, quædam etiam adijciebat (quod ego ipse memini me in M.S. Marialis Codice observasse) jam quis credat alieno in libro tantum sibi authoritatis Arnestum assumere voluisse? pugnat hæc audacia cum infinita, ut ita dicam, ejus viri humilitate, neq; id ego unquam mihi persuaserim, malimque characterem Arnesti negare, quam audaciam hanc in Arnesto fateri. Potentia certè funt hæc argumenta; quibus par nullum, adversa pars unquam poterit adferre; vel hoc unum, quod attuli modò, satisfacit humanæ prudentiæ tantam antiquitatem. & Arnest i latere cupientis humilitatem cogitanti. Sed plures etiam conjecturas habemus.

Accedit illud, quod Arnestus sua visionis, etsi obscuram, sapientibus tamen satis apertam Mariali Libro facit mentionem: Si, ait quodam loco, aspectus Reguli, sive Basilisci, tantam habet virtutem malitia, ut interficiat hominem; cur non dicam Beatissime Virginis oculos tanta esse virtutis & gratia, ut suò aspettu vivificet animam, vel ad vitam resuscitet hominem? ideo toties nos miseri & exules ad ipsam suspiramus gementes & flentes, atq, dicentes: Eja ergo advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte! Reflectat animum Lector, ad Arnesti, quod cantari in perpetuum instituit, Salve Regina: nam sub eo Der Mater sese avertit, & eo precante verbis illis: Eja ergo Advocata nostra, &c. ad pœnitentem conversa, respexit.

Inventuntur quadam in Libro Mariali sententia stylo Arnesti prorsus congruentes; talis est illa ex Statutis: non potest esse Pastoris excusatio, si lupus oves comedit, & Pastor nescit. In Mariali Inrin, in sim prorsus ad hunc stylum : cum speciale aliquid à Pastore quaritur, c. 16, ignominiosum est, si tunc quarat discere, quomodo debeat enodare.

Amor ipse, quo erga Des Matrem ferebatur Arnestus, suspicionem facit. An credibile est, tam doctum & sanctum Præsulem,, qui plura scripserit, nihil de Virgine annotasse, cum sæpe polt mediam noctem, & quotidie post lectum auditumve Sacrum, de ea, ut vitæ Scriptor loquitur, meditaretur, & postea morosis accentibus ruminares? Hanc meditationem suam occultissi-

Ecc 3

VI.

V. C , 1080

VII

DE VITA VEN. ARNESTI LIB. IV. me in Mariali iple expressit : MARIA, inquit, dicitur aver! Marth. 13. & Proverb. 31. In hoc agro bonum est, inquit, meditari, ficut faciebat ille S. Patriarcha Isaac. Gen. 23. Utitur sæpe Sequentijs & Prosis, ut illa sæcula vocabant, VIII. Eay. D. C. 4 Pragensi Ecclesiæ usitatis, quas ipse more Episcoporum cum Ca-C. 27. C. 1114 nonicis canebat; nam ea rempora id ferebant. Plurimæ hujufino-& C. 1500 di Sequentiæ possent adferri, quas cum antiquo Pragensi Missali & Breviario concordare animadverti: Confortatum est cor Vira vinis, Oc. Mittit ad Virginem, Oc. Dum paris & gaudes, cantano Cœli agmina laudes, & c. Cantamus. De Sanctorum Reliquijs gloriose loqui soler, suitque hoc IX. E. 125 600 Arnesto peculiare scribendi argumentum, ut antè notavi: Hoc etiam observatur, Regem Galliæ nunquam nominas X. 6. 62, C. 201. fe, sed Imperatorem sæpius. Cujus etiam divitias laudat; quod neque in Ludovicum Bavarum, neque in Henricum ea ætate qual drare potnit, sed omnium optime in Carolum IV. divitijs, ut scimus, affluentem. In Titulo Capitis de Stella, ait : ejus proprietates optime XI. applicari posse (in concione) Beatissime Virgini, vel S. Ioanni Baptista, vel S. Augustino. Mihi probabile est, Arnestum, dum hæc scriberet, Glacium præ oculis habuisse; hæc enim tria fester

B. 74

Glacij maxime celebria. Nam in primis Beatissime Virginis erac Templum; in Monte S. Augustini, quos fundarat, habitabant Canonici ; sub monte S. Ibannes Baptista Melitensium, apud quos fibi fepulchrum elegerat. Adeoque nihil eo argumento Concionatoribus aptius poterat inveniri:

Turres amasse Arnestum ex ejus adificacionibus constat, & pridem oftendi; easdem amavit in libro, quotiésque nomen Turris occurrit, laudavit; quodque amplius est, dum Sanctitatis Turrim eleganter describit, inter alia ex ea Turri Clypeum, aut vexillum pro Martyribus rubrum suspendit, in quo Leonem, Bo-

hemiæ infigne, depinxit.

MIIZ

XII.

W. 825

Privatum & Religiosum aliquem (ut duo illi, tresve putant) fuisse nunquam inducar, ut credam : magna nimis liber-

tate in Præsules & Canonicos invehitur, quod vix auderet Regularis, aut Monachus. Valles pinguissime, ait quodam loco, sunt.

Beate Virginis Prabendales Etclesse, in quarum vertice interdum sunt. superbi, ebriy, &c. Amorem Nepotum in Præsatis dirissime exagitat.

Credo etiam. si certæ alicui Religioni adscriptus suisset.

Credo etiam, si certæ alicui Religioni adscriptus suisset, non dissimulaturum, quin aliquando S. Pater Augustinus, S. Pater Franciscus, & c. aliúdve simile verbum, aut Regularis aliqua disciplinæ nota, temere, scribenti excideret.

Apparet plurimas terras hominem peragrasse, quod homini privato & Religioso non congruit satis; at Arnessus & juve-

nis, & postea Legatus πολύτεοπ .

Qui mores hominum multerum vidit & urbes-

Mare ad Hispaniam nominat de marroë; Londinum commendat, sæpe Galliæ mentionem facit : apud Venetos SS. reliquias recenset, &c.

Quod autem, nè semel quide, Bohemiam nominarit, id for-XVI. tasse cum latere vellet, dedità opera prætermisit. Quædam tamen scintillæ patriæ, licet presserit, obsistunt : vocat floridum C. 740 Pascha, quod Bohemi floridam Dominicam vocant; ait Beatisti- Rwetne Nedele. mam Virginem esse similem agro, qui interdum intus plenus est auro & gemmis, & extra frugibus & arboribus; id vel in Bohemia C. ISe videre Arnestus potuit, & Caroli Casaris avo magnis laboribus in agris lapides pretiosi quærebantur, & inveniebantur; ait in do-C. 165 mibus ancillam omnibus capita lavare solere: id apud veteres Bohemos ufitatissimum ; In Templis fenestras esse historijs Sanctorum depictas: id Majoribus nostris, velut magnum in Sacris splendorem, Eneas Sylvius attribuit, nosque ipsi in vetustissimis le hife. Bob. templis videmus; quin aded Arnestus in templorum fenestris sese pingebat ante Divam slectentem, ut vitæ Scriptor narravit.

Chymica deinde scientia, in qua se mirè versatum Author, xvii.
ostendit, ab instituto Religioso aliquantum abhorrere videtur; sapissime, magisque convenire Pralato, quem nescio quos thesauros inve-

nisse jactavit Antiquitas.

Tem-

XY.

410 DE VITA VENERABILIS ARNESTI LIB. IV.

XVIII.

Templa, quæ Arnestus erexit, omnia Beatissimæ Virginis honori dedicavit. In hanc fententiam in libro Mariali: monemur, ait, per Templum (quod est B. Virgo) omnia Templa materia. lia in honorem B. Virginis constructa diligere & honorare. Et ali-

bi : Plerifg, in Religionibus omnes Ecclesia in honorem Virginis con-

struuntur.

C. 112.

G 1100.

MIX.

Constat ad extremum, VEN. Arnestum S. Ioanni Baptista, tum Ioanni Evangelista, ac tandem S. Marie Magdalena, deditissimum semper suisse (cujus rei argumento ad sepulchrum suum Glacij, sacris eorum diebus, Pietancias, út vocabant, fieri justi) idem in eos amor in Pfalterio B. V. passim elucet, nam ex omnibus Sanctis hos Divos delicatius semper nominat, nullumque alium, præter hos, & S. Augustinum, præfixis in corum laudem titulis, honoravit. De S. Ioanne Baptista vide titulum C. 7. De Evangelista Caput 49. Mariam verò Magdalenam toto sermone 27. dilaudavit.

Hæc sunt, quæ pro parte affirmante Libro toto, & sæpius diligenter perlecto, vestigijs omnibus, sicubi Author se proderet, anxiè examinatis, adduci potuerunt; liberam tamen Lectori, utrum velit, sentiendi potestatem, mea bona gratia, relinquo. Librum hunc, nisi composuit, familiarissimum certe habuit Arnestus; nimirum affectu in Der Matrem incensus, omnia in amo-

Troblem.

Ariffentuin ris sui pabulum rapiebat, ut flamma major trahit minorem: Ego, quod sensi attuli, si quis obniti & pugnare viribus velit, nos talem consuetudinem non habemus: Neque ista, licet alteritribuantur, Arnesto quidquam auferre possunt, quem sua in cœlum merita vocaverunt. Quantos in Ecclesia Dei, & quam sanctos Præsules habemus, quorum monimenta ingenii Antiquitas amilit, auc non habuit? Exempla, librorum loco, nobis reliquerunt, & laborem pulcherrimum immortalia gesta scribendi; Marialinon eget, qui iple Marialis totus, & MAR I E à puero consecratus fhit. Quod fi tamen post tot prajudicia, argumenta, & conjeduras, quibus satis tuto humana prudentia niti potest, hac Libri parta possessione Arnestum detrudere, & aliud sequi cuipiam

C.XXI. SITNE ARN. AVTHOR MARIALIS. 411 placet, isque alium sibi nominari petit, habeo velut secundarum Partium Authorem, qui, cum ab Arnesto discessero, satis videtur idoneus. Is est loannes I. Glacensis Prapositus, Raudnicio Glacium ad eam dignitatem ab Arnesto vocatus, de quo vetus Ma- Cozonic. Glaco nuscriptum: Ioannes est nomen primi Prapositi Glacensis, qui rexit Monasteris ab A. 1350. usq, ad 83. nam A. D. 1382. viam universe Carnis ingressus est. Hic fuit vir litteratura magna, & *** utiliter rem. gloriosam super Psalmos collegii, quam collecturam appellavit Ple-Erum, & propries manibus conscriptit in duobus voluminibus, &c. Item Epistolas B. Pauli ad Romanos, &c. Notandum, in M. S. hiarum esse post illa verba: litteratura magna; suspicorque legendum: hic fuit vir litteraturæ magnæ, & Iubilum (vel quid fimile) ad Virginem gloriosam super Psalmos collegit, quam colle-Auram appellavit Plectrum. Quid si etiam loco Jubili Psalterium fuiffet? nam liber Marialis Pfalmorum habet numerum, & fuper Psalmos collectus dici posser. Quid si etiam rudis manus, ex contractione vocis Pfalterium, Plettrum fecisset? Hac ita olim suspicabar, sed imbecilla omnia sunt præ Arnesto. Deinde si Pledrum appellatum fuisse Mariale contendas, authoritate Manuscriptorum obruêris, in quibus disertissime hunc tantum libri titulum invenies : Psalterium de Laudibus Beatissime Virginis, sive expositio Nominum Beatissima Virginis. Cur verò, ne semel quidem toto libro Plettrum nominavit Author, id quod fine dubio faciendum suit, si eum titulum Libro suo dedisset? denique ex Præfatione ipfa apparet, Pfalterium hunc librum esle vocatum: Invenies, air Author, quasi quendam chorum cithara dorum citharizantium citharis suis laudes MARIE, ut sit Psalterium jucundum cum cithara; ur quemadmodum Pfalterium Davidis laudes Christi, ita in hac cithara Laudes Virginis decantarentur. Sed neg; ex Psalterio Plectrum fieri potuit tam facile, duoque Manuscripta ipse vidi, que clare non Psalterium, sed Plettrum à Joanne Præposito Beatæ Virgini dedicatum assirmant; adde tot argumenta pro Arnesto pugnantia; & cur tandem Ioannes Prapositus, Arnesto posterior, libro suo Præsulis insignia appingere voluis-

DE VITA VENERABILIS ARNESTI LIB. IV. set? Ego ad Lectorum judicium provoco! perinde interim habebo, quamcunque pronunciarint sententiam.

Omnia Capilibro inchoantur à voce MARIA

Observandum hoc quoque venit: In primis, etsi audacter ra in Arnesti satis Typographi Pragenses Libro nomen MARIALIS imposuerint (cum authoritatem non haberent) tamen id non abs re, & judicio fecisse videri, cum omnia Libri Capita à MARIÆ sacro nomine inchoëntur, ideoque MARIALE appellarunt. II. gravis est Typographorum error, quòd Capita 151. fecerint, cum numerum Psalmorum tenere Author voluerit, ut ex præfatione. animadvertitur. Errore igitur accidit, ut Capiti centesimo quadragesimo secundo, per oscitantiam, numerum 143. addiderint; unde in reliqua Capita protractus est error. III. Et illud quidam curiosi monuêre, Præfationem ad Librum hunc non videri factam, cum, præter alia, diserte scribat Author: Prafatio in Salutationem Angelieam. Sed videlicet egregiè viri optimi falluntur; neque diligenter satis Præfationem examinasse videntur: Arnestus enim Psalmos, & titulos rerum creatarum, & dictiones, quæ in Angelica Salutatione leguntur, comparavit, prodítque ex omnibus, ut ibidem notat, promissus ille numerus 150. adeoque Annunciationi Virginis, seu Salutationis Angelica honori totus ille scribitur Liber. Quod ipsum mirifice sententiam nostram de Authore Arnesto confirmat: nam VEN. Prasel die Annunciationis MARIÆ natus, út ex Procopio, Lupacio constat; hanc diem omni vità (quasi in gratiam MARIÆ genitus) præ cæteris omnibus colebat; huic Annunciationi Virginea magnificum Glacij Templum in monte condiderat, illudque A. 1349. eodem in Virginis festo propris manibus (it ait M. S.) consecrarat, ejus denique honori, in solitudine Glacensi pracipuè, Librum à se scriptum, dedicarat.

> Hactenus de Libri Marialis Authore disputatio; in qua diligentia alicujus mea Lectores, ut spero, testes habebo.

> > Fabu-

